

Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 06.02.1997, sp. zn. 2 Tzn 209/96, ECLI:CZ:NS:1997:2.TZN.209.1996.1

Číslo: 53/1997

Právní věta: Trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák. se nedopustí ten, kdo řídí motorové vozidlo přesto, že mu byl odňat řidičský průkaz rozhodnutím Dopravního inspektorátu Policie České republiky pro zdravotní nezpůsobilost podle § 13 odst. 2 vyhl. č. 87/1964 Sb., o řidičských průkazech, ve znění pozdějších předpisů.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 06.02.1997

Spisová značka: 2 Tzn 209/96

Číslo rozhodnutí: 53

Číslo sešitu: 10

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Maření výkonu úředního rozhodnutí

Předpisy: 140/1961 Sb. § 171 odst. 1 písm. c

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 53

Trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák. se nedopustí ten, kdo řídí motorové vozidlo přesto, že mu byl odňat řidičský průkaz rozhodnutím Dopravního inspektorátu Policie České republiky pro zdravotní nezpůsobilost podle § 13 odst. 2 vyhl. č. 87/1964 Sb., o řidičských průkazech, ve znění pozdějších předpisů.

(Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky ze dne 6. 2. 1997 sp. zn. [2 Tzn 209/96](#))

Nejvyšší soud zrušil k stížnosti pro porušení zákona rozsudek Okresního soudu v Karviné ze dne 6. 12. 1993 sp. zn. 5 T 208/93 a obviněnou S. L. zprostil obžaloby.

Z odůvodnění:

Rozsudkem Okresního soudu v Karviné ze dne 6. 12. 1993 sp. zn. 5 T 208/93 byla obviněná S. L. uznána vinnou trestným činem maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák., a to tím, že dne 19. 8. 1992 na komunikacích v městě Orlová, okr. Karviná, řídila osobní automobil tov. zn. Mazda BD 1232 SPZ KIJ 47-77 přesto, že rozhodnutím Dopravního inspektorátu v Karviné ze dne 15. 11. 1985 čj. VB 50/59/DS-1985 jí byl odňat řidičský průkaz ze zdravotních

důvodů. Dále dne 17. 2. 1993 přibližně v 00.15 hod. na komunikacích v obci Petrovice u Karviné, okr. Karviná, řídila osobní automobil tov. zn. Mazda BD 1232 SPZ KIJ 47-77 přesto, že rozhodnutím Dopravního inspektorátu v Karviné čj. VB 50/59/DS-1985 jí byl odňat řidičský průkaz ze zdravotních důvodů, a že dne 29. 6. 1993 přibližně v 10.20 hod. řídila v obci Petrovice u Karviné osobní automobil tov. zn. Mazda BD 1232 SPZ KIJ 47-77 přesto, že rozhodnutím dopravního inspektorátu v Karviné čj. VB 50/59/DS-1985 jí byl odňat řidičský průkaz ze zdravotních důvodů.

Za uvedený trestný čin byl obviněné uložen podle § 171 odst. 1, § 35 odst. 1 tr. zák. úhrnný trest odnětí svobody v trvání šesti měsíců a podle § 58 odst. 1 písm. a) a § 59 odst. 1 tr. zák. jí byl výkon tohoto trestu podmíněně odložen na zkušební dobu (8 měsíců. Podle § 49 odst. 1, § 50 odst. 1 tr. zák. byl obviněné uložen i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu dva a půl roku. Tento rozsudek nabyl právní moci dne 28. 12. 1993. Usnesením z 19. 4. 1996 sp. zn. 5 T 208/93 Okresní soud v Karviné podle § 330 odst. 1 tr. ř., § 60 odst. 1 tr. zák. rozhodl, že obviněná tento trest odnětí svobody vykoná, a zařadil ji pro výkon trestu do věznice s dozorem.

Uvedené usnesení napadla obviněná stížností, o které dosud nebylo rozhodnuto.

Proti rozsudku Okresního soudu v Karviné ze dne 6. 12. 1993 sp. zn. 5 T 208/93 podal ministr spravedlnosti podle § 266 odst. 1 tr. ř. stížnost pro porušení zákona ve prospěch obviněné S. L. V tomto opravném prostředku konstatuje, že zakázat výkon činnosti lze buď rozhodnutím soudu o uložení trestu zákazu činnosti podle § 49 odst. 1, 2 tr. zák., nebo rozhodnutím státního orgánu ve správním řízení, např. sankcí zákazu činnosti v přestupkovém řízení (§ 1 1 a § 14 zák. č. 200/1990 Sb., ve znění pozdější úpravy). Rozhodnutí dopravního inspektorátu o odnětí řidičského oprávnění podle § 13 odst. 2 vyhl. č. 87/1964 Sb., o řidičských průkazech, však takovým rozhodnutím není. Uvedené rozhodnutí deklaruje pouze to, že se řidič vzhledem ke ztrátě zdravotní způsobilosti dostal do postavení osoby, která nemá řidičské oprávnění. Popsaným jednáním obviněné tudíž nedošlo k naplnění zákonných znaků skutkové podstaty trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák.

Ministr spravedlnosti proto navrhl, aby Nejvyšší soud podle § 268 odst. 2 tr. ř. vyslovil, že napadeným rozsudkem Okresního soudu v Karviné byl v neprospěch obviněné S. L. porušen zákon v ustanovení § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák., podle § 269 odst. 2 tr. ř. citovaný rozsudek zrušil, včetně obsahově navazujících rozhodnutí, pokud vzhledem k této změně pozbyla podkladu, a dále postupoval podle § 271 odst. 1 tr. ř.

Nejvyšší soud z podnětu podané stížnosti pro porušení zákona podle § 267 odst. 1 tr. ř. přezkoumal správnost všech výroků napadeného rozhodnutí, jakož i řízení, jež mu předcházelo, a dospěl k závěru, že mimořádný opravný prostředek je důvodný.

Trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák. se dopustí ten, kdo maří nebo podstatně ztěžuje výkon rozhodnutí soudu nebo jiného státního orgánu tím, že vykonává činnost, která mu byla zakázána.

Těmito zákonnými ustanoveními se ale Okresní soud v Karviné důsledně neřídil.

Je možné konstatovat, že uvedený soud provedl v hlavním líčení procesně nezávadným způsobem všechny potřebné důkazy, které byly v přípravném řízení opatřeny, tyto vyhodnotil a dopracoval se ke správným skutkovým zjištěním. Svoje právní závěry však opřel o chybný výklad znaku trestného činu podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák.; „vykonává činnost, která mu byla zakázána“.

Zakázat výkon určité činnosti ve výše zmíněném smyslu lze buď rozhodnutím soudu, uložení trestu zákazu činnosti podle § 49 odst. 1, 2 tr. zák., nebo rozhodnutím státního orgánu ve správním řízení,

např. sankcí zákazu činnosti v přestupkovém řízení (§ 1 1 a § 14 zák. č. 200/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů, dále jen zákon o přestupcích). V napadeném rozsudku je obviněná S. L. kladeno za vinu, že ve všech třech zjištěných případech řídila motorové vozidlo, ačkoliv jí byl řidičský průkaz odňat rozhodnutím Dopravního inspektorátu v Karviné ze dne 15. 11. 1985 čj. VB 50/59/DS-1985 ze zdravotních důvodů.

K vydání takového rozhodnutí skutečně došlo, ale nelze je považovat za vyslovení zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel, tedy sankce, kterou je podle § 14 zákona o přestupcích možné uložit jen za přestupky uvedené ve zvláštní části tohoto zákona. Uvedené rozhodnutí bylo vydáno v důsledku lékařské zprávy vypracované o osobě S. L. a postoupené na Dopravní inspektorát v Karviné, neboť choroba jmenované byla označena jako vylučující vydání (držení) řidičského průkazu.

Rozhodnutí dopravního inspektorátu se ve výrokové části opírá o ustanovení § 13 odst. 2 vyhl. č. 87/1964 Sb., o řidičských průkazech, ve znění pozdějších předpisů. Podle tohoto ustanovení může dopravní inspektorát podle výsledků přezkoumání nebo přezkoušení rozhodnout, že se řidičské oprávnění omezuje nebo odnímá. V tomto ohledu je zde pak přímá souvislost s ustanovením § 6 této vyhlášky, které pojednává o tělesné a duševní schopnosti k řízení motorových vozidel.

Právě v důsledku zjištění choroby, pro kterou S. L. nebyla nadále schopna řídit motorové vozidlo, bylo přistoupeno dopravním inspektorátem k vydání rozhodnutí, jímž jmenované odňal řidičský průkaz na neurčitou dobu ze zdravotních důvodů. Obviněná S. L. sice v důsledku tohoto rozhodnutí nesměla nadále motorové vozidlo řídit, ale bylo tomu tak na základě ustanovení § 1 odst. 1 vyhl. č. 87/1964 Sb., ve znění pozdějších předpisů, podle něhož motorové vozidlo smí řídit jen ten, komu udělil dopravní inspektorát řidičské oprávnění, a nikoliv v důsledku sankce za spáchaný přestupek spočívající v zákazu této činnosti vyslovené státním orgánem, v tomto případě orgánem Policie ČR, ve správním řízení.

Jestliže bylo zjištěno, že v dané situaci obviněná S. L. motorové vozidlo řídila, mohla být postižena za přestupek podle ustanovení § 22 odst. 1 písm. d) zákona o přestupcích, neboť jiným jednáním porušila obecně závazný právní předpis o bezpečnosti a plynulosti silničního provozu. V žádném případě ale nebylo možné vyslovit závěr, že obviněná mařila výkon rozhodnutí státního orgánu tím, že vykonávala činnost, která jí byla zakázána, a dopustila se tak trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák., ke kterému dospěly orgány přípravného řízení i Okresní soud v Karviné.

V důsledku toho, že Nejvyšší soud na základě výše uvedených úvah učinil závěr, že výrok o vině v napadeném rozsudku je v rozporu se zákonem, musel bez dalšího konstatovat totéž ohledně celého výroku o trestu. Proto podle § 268 odst. 2 tr. ř. vyslovil, že rozsudkem Okresního soudu v Karviné ze dne 6. 12. 1993 sp. zn. 5 T 208/93 byl v neprospěch obviněné S. L. porušen zákon v ustanoveních § 3 odst. 1 tr. zák. a § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák. Podle § 269 odst. 2 tr. ř. napadený rozsudek zrušil, a to včetně dalších rozhodnutí na zrušený rozsudek obsahově navazujících, pokud vzhledem k této změně pozbyla podkladu.

S ohledem na to, že v tomto případě byly splněny podmínky § 271 odst. 1 tr. ř., Nejvyšší soud sám ve věci rozhodl tak, že podle § 226 písm. b) tr. ř. obviněnou S. L. zprostil obžaloby, jelikož zažalovaný skutek není trestným činem a její postoupení jinému orgánu, jenž by ji mohl posoudit jako přestupek, není z důvodu promlčení možné.